

Eg vil heim

Eg er trøytt, eg er lei av landet,
eg er lei både folk og land.
Eg vil bort frå det lærde standet,
heim til bønder av bondestand.

Eg vil heim til Kobbeskjerhaugen
der Kobben og Draugen bur.
Eg vil dit der Kobben og Draugen
bak løynde skjer ligg på lur.

Eg er ikkje redd for å lande
nei, ikkje det minste grand.
Dei vil nok gå meg til hande
og hjelpe meg trygt i land.

Der skal dei meg trufast vakte,
vakte meg trutt i lag.
Trø stilt på min sti, trø sakte,
dei vaker ved natt og dag.

Det sprakar i turrkvistelden
på skjeret i kvelden der.
Ein månesigd skin den kvelden
og stjernene kjem so nær.

So skal eg i desse grender
slå opp mitt ringe kapell,
og lyse med eigne hender
fred over fjord og fjell.

Eg vil heim til Kobbeskjerhaugen
eg vil heim til den siste ro.
Eg vil heim til Døden og Draugen
Dei ventar meg både to.